

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

στην υπηρεσία της επιχείρησής σας

ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ
ΚΑΒΑΛΑΣ

Καβάλα 22 Ιουλίου 2011

Αρ. Πρωτ. : 8039

ΠΡΟΣ :

Υπουργό Οικονομικών
κύριο Ευάγγελο Βενιζέλο

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ:

Αναπληρωτή Υπουργό Οικονομικών
κύριο Φίλιππο Σαχινίδη

Θέμα : Άμεση ανάληψη πρωτοβουλιών και λήψη μέτρων για την αντιμετώπιση των συσσωρευμένων και πιστικών προβλημάτων, που αντιμετωπίζουν οι επιχειρήσεις υπέρ των οποίων το Ελληνικό Δημόσιο έχει εγγυηθεί προς τα πιστωτικά ιδρύματα για μέρος των υποχρεώσεων τους.

Κύριε Υπουργέ,

Με την παρούσα επιστολή – αίτημά μας θέτουμε υπόψη σας τις κοινές διαπιστώσεις, που προέκυψαν κατά την συγκέντρωση – σύσκεψη των επιμελητηρίων απ' όλη τη χώρα, η οποία πραγματοποιήθηκε με πρωτοβουλία του Επιμελητηρίου Καβάλας, την Πέμπτη 14 Ιουλίου 2011, στην Καβάλα, παρουσία του Περιφερειάρχη Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης κυρίου Άρη Γιαννακίδη, του βουλευτή Καβάλας κυρίου Δημητρίου Παπουτσή και του δημάρχου Καβάλας κυρίου Κωστή Σμιτσή.

Η συγκέντρωση – σύσκεψη είχε σαν θέμα: "Εγγυήσεις του Ελληνικού Δημοσίου υπέρ Επιχειρήσεων - Νομικό πλαίσιο – Σκοπιμότητα - Προβλήματα της εφαρμογής του μέτρου - Προτεινόμενες λύσεις"

[1]

Παρόντα ήταν εμπλεκόμενα με το θέμα επιμελητήρια: Ηλείας, Δράμας, Έβρου, Ευβοίας, Ημαθίας, Καβάλας, Καστοριάς, Κιλκίς, Ξάνθης, Πέλλας, Πιερίας και Επαγγελματικό – Βιοτεχνικό Ροδόπης. Την στήριξή τους στην αναληφθείσα πρωτοβουλία και στην προώθηση των συμπερασμάτων – αιτημάτων της σύσκεψης εξέφρασαν και τα υπόλοιπα εμπλεκόμενα επιμελητήρια: Αρκαδίας, Αχαΐας, Γρεβενών, Καρδίτσας, Λάρισας, Λέσβου, Μεσσηνίας, Εμπορικό – Βιομηχανικό Ροδόπης, Σάμου, Σερρών, Τρικάλων, Φλώρινας, και Χίου.

Οι κύριες διαπιστώσεις των εργασιών της σύσκεψης αναλύονται ακολούθως:

Α. Οι επιχειρήσεις, που έχουν ρυθμίσει οφειλές τους προς τα πιστωτικά ιδρύματα με την εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου, βρίσκονται σε πλήρη αδυναμία να εκπληρώσουν τις συμβατικές τους υποχρεώσεις. Επομένως θεωρείται βέβαιο ότι ένα μεγάλο μέρος από αυτές τις επιχειρήσεις θα οδηγηθεί πολύ σύντομα σε οριστικό κλείσιμο. Οι απευκταίες προαναφερόμενες εξελίξεις θα προκύψουν, διότι:

1) Είναι αδύνατον, υπό το καθεστώς της τρέχουσας χρηματοπιστωτικής κρίσης, να αποπληρωθούν δάνεια τακτής λήξης, σημαντικότητας ύψους, που προήλθαν από τη μακροχρόνια ρύθμιση βραχυπρόθεσμων οφειλών. Η οικονομία ακολουθεί και θα εξακολουθήσει να ακολουθεί φθίνουσα πορεία με τις εξής άμεσες αρνητικές επιπτώσεις:

(α) την μείωση του κύκλου εργασιών και της κερδοφορίας των επιχειρήσεων,

(β) την δημιουργία σοβαρότατου ύψους επισφαλειών στην αγορά,

(γ) την υπερβολικά έντονη ανοδική πορεία του χρηματοοικονομικού κόστους και

(δ) την συνειδητή άρνηση των πιστωτικών ιδρυμάτων να χρηματοδοτήσουν με νέα κεφάλαια τις επιχειρήσεις, που έχουν εγγυημένα από το Ελληνικό Δημόσιο δάνεια, διότι:

i. θεωρούν τα δάνεια αυτά εξασφαλισμένα και προσπαθούν, με την ελάχιστη ρευστότητα που διαθέτουν, να διαχειρίζονται τους «ανοικτούς» πιστωτικούς τους κινδύνους,

ii. το σύνολο του ενεργητικού των επιχειρήσεων αυτών έχει δεσμευθεί για την διασφάλιση των εγγυημένων από το Ελληνικό Δημόσιο οφειλών, κατά συνέπεια δεν απομένει επαρκές διασφαλιστικό περιθώριο για την περαιτέρω χρηματοδότησή τους και

iii. είναι πολύ ευκολότερο για τα πιστωτικά ιδρύματα να επιτύχουν την άντληση άμεσης ρευστότητας μέσω των καταπτώσεων των εγγυήσεων του Ελληνικού Δημοσίου, από την αντίθετη επιλογή δηλαδή, την δέσμευση μέρους, της ιδιαίτερα περιορισμένης ρευστότητας τους, για την συντήρηση – διατήρηση του χαρτοφυλακίου αυτού. (Βεβαίως η στάση αυτή των πιστωτικών ιδρυμάτων έρχεται σε πλήρη αντίφαση με την ταυτόχρονη επιδίωξη τους για την υπέρ εαυτών εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου, είτε για να διατηρήσουν, είτε για να αυξήσουν την ρευστότητά τους. Εξίσου «ενοχλητικό» είναι το να επιδιώκεται εκ μέρους των πιστωτικών ιδρυμάτων η λήψη της εγγύησης του Ελληνικού Δημοσίου αποκλειστικά και μόνο για την κάλυψη επισφαλειών.)

2) Η ύπαρξη της εγγύησης του Ελληνικού Δημοσίου αποτελεί σοβαρότατο εμπόδιο στην εξυγίανση των επιχειρήσεων, μέσω της αξιοποίησης των διατάξεων των νόμων εξυγίανσης (άρθρα 99 και 107 του Ν. 3588/2007). Αυτό οφείλεται αφ' ενός στην απροθυμία των πιστωτικών ιδρυμάτων, που έχουν την εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου, να συμμετάσχουν στις συμφωνίες πιστωτών των προαναφερόμενων διατάξεων και αφ' εταίρου στην στάση του Ελληνικού Δημοσίου να μην ασκεί τα δικαιώματα και υποχρεώσεις του, που απορρέουν από τις διατάξεις του άρθρου 37, του Ν. 3458/2006.

B. Η πλήρης «αδυναμία» των πιστωτικών ιδρυμάτων να διαχειρισθούν, έστω και στη βάση του κοινού οφέλους, το συγκεκριμένο πιστοδοτικό τους χαρτοφυλάκιο, χωρίς να έχουν την ευγένεια να το ρευστοποιήσουν άμεσα, ή να το επιβαρύνουν με το επιθυμητό γι' αυτές χρηματοοικονομικό κόστος. Η «αδυναμία» αυτή των Τραπεζών διατυπώνεται σε καθημερινή βάση τόσο με πράξεις απευθυνόμενες προς τις εμπλεκόμενες επιχειρήσεις και στις υπηρεσίες και τα όργανα του Ελληνικού Δημοσίου, που διαχειρίζονται την εγγυητική του ευθύνη, όσο και με **συνειδητές κοινές τους επιλογές**, ώστε σχεδόν να αποκλείεται η περαιτέρω επέκταση των δανειοδοτήσεων προς τις επιχειρήσεις, με την εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου. Η «αδυναμία» αυτή ειδικότερα οφείλεται:

✓ Στη γνώση των πιστωτικών ιδρυμάτων πως οι επιχειρήσεις αδυνατούν να αποπληρώσουν τις εγγυημένες από το Ελληνικό Δημόσιο υποχρεώσεις τους, παρούσες και μελλοντικές, άρα αποτελούν «οιονεί» επισφάλειες.

- ✓ Στην αναγκαία, λόγω της συγκυρίας, **συνεχή αύξηση της χρηματοοικονομικής επιβάρυνσης**, η οποία ενώ δεν συνάδει με δάνεια τα οποία καλύπτονται από την εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου (και προφανώς συνιστά καταχρηστική πράξη), εξ αντικειμένου καθιστά περισσότερο δυσχερή την ανταπόκριση των επιχειρήσεων στις συμβατικές τους υποχρεώσεις για την αποπληρωμή των δανείων αυτών.

Γ. **Ο βέβαιος εξαναγκασμός του Ελληνικού Δημοσίου να καταβάλλει το σύνολο των εγγυήσεων, που έχει παράσχει υπέρ των επιχειρήσεων, σε εξαιρετικά σύντομο και πέρα από κάθε χρονικό προϋπολογισμό, διάστημα.** Αυτό θα συμβεί διότι, το οικονομικό επιτελείο της κυβέρνησης διαπράττει την απόλυτα λαθεμένη επιλογή να αντιμετωπίζει τα προβλήματα πιο πάνω προβλήματα σαν τις εκφάνσεις ενός μακροοικονομικού προβλήματος. Η έσχατη αρνητική εξέλιξη του προβλήματος αυτού θα αντιστοιχούσε με την κατάρπωση ενός σημαντικού μέρους των εγγυημένων δανείων (συνολικού ύψους, κατά πληροφορίες, της τάξεως των 7 - 8 δισεκατομμυρίων ευρώ), σε ένα βάθος χρόνου μίας τετραετίας – πενταετίας, με αντίστοιχη αύξηση του ελλείμματος σε ετήσια βάση.

Δυστυχώς, η εκτίμηση αυτή του οικονομικού επιτελείου της κυβέρνησης, που είναι **απόλυτα εσφαλμένη** εκτιμούμε ότι οφείλεται (α) σε πληροφορίες προερχόμενες εκ των πιστωτικών ιδρυμάτων και (β) στην αδυναμία των αρμόδιων υπηρεσιών του Υπουργείου Οικονομικών να προβούν σε μία δυναμική εκτίμηση των αληθινών διαστάσεων του προβλήματος.

Η αλήθεια είναι ότι, **το σύνολο των αυτών των εγγυήσεων του Ελληνικού Δημοσίου, θα καταπέσουν σε συντομότερο χρονικό διάστημα (ίσως και πριν από το τέλος του τρέχοντος έτους) για τους λόγους που ήδη αναλύθηκαν, ανεξάρτητα από τα ημίμετρα που έχουν ληφθή ή πρόκειται να ληφθούν. Επισημαίνουμε δε ότι, ο πολλαπλασιαστής των επιπτώσεων των καταπτώσεων αυτών στο δημόσιο γρέος θα πρέπει να υπολογίζεται ως διψήφιος.**

Η πολλαπλάσια επιβάρυνση του δημοσίου ελλείμματος θα προέλθει από τα εξής γεγονότα:

- ✓ Μαζί με τις επιχειρήσεις, που έχουν εγγυημένα από το Ελληνικό Δημόσιο δάνεια, θα παρασυρθούν σε κλείσιμο, στα πλαίσια ενός πρωτοφανούς για τα Ελληνικά δεδομένα φαινόμενο «ντόμινο», και χιλιάδες άλλες επιχειρήσεις, που εμπλέκονται στο παραγωγικο-συναλλακτικό αυτών κύκλωμα. Οι επισφάλειες της αγοράς θα αυξηθούν εκθετικά με αντίστοιχη, μη αναμενόμενη ακόμα και σύμφωνα με τις τρέχουσες αξιολογήσεις, αύξηση των επισφαλειών των πιστωτικών ιδρυμάτων.
- ✓ Θα συμπαρασυρθούν συλλήβδην στην καταστροφή, και εντός ελαχίστου χρονικού διαστήματος, όλες οι αναπτυξιακές υποδομές, που επί σειρά δεκαετιών οικοδομούνται για κλάδους, περιοχές και επιχειρήσεις.
- ✓ Θα υπάρξει σημαντικότερη απώλεια, συσχετιζόμενη με την λειτουργία των επιχειρήσεων, παράπλευρων εσόδων.
- ✓ Θα προκληθούν σοβαρότατα κόστη για την αντιμετώπιση της ανεργίας και των λοιπών κοινωνικών επιπτώσεων, που θα προκύψουν από τις προεκτεθείσες αρνητικές εξελίξεις.

Για την αντιμετώπιση των προαναφερόμενων εξελίξεων αποφασίσθηκε να τεθούν ως άξονες συζήτησης – διεκδίκησης προς την κυβέρνηση:

- **Η επιμήκυνση του χρόνου αποπληρωμής των εγγυημένων από το Ελληνικό Δημόσιο οφειλών των επιχειρήσεων με ταυτόχρονη επιμήκυνση της περιόδου χάριτος.** Σαν χρόνος αποπληρωμής ζητείται να ορισθεί χρονικό διάστημα τριάντα ετών, εκ των οποίων το ήμισυ να ορισθεί ως περίοδος χάριτος.
- **Η συγκράτηση του χρηματοοικονομικού κόστους και κάθε σχετικής επιβάρυνσης** στο επίπεδο του 5%, με αναδρομική ισχύ από 01/01/2011.
- **Η λήψη μέτρων για την διασφάλιση ομαλής πρόσβασης των επιχειρήσεων που έχουν οφειλές εγγυημένες από το Ελληνικό Δημόσιο στο πιστωτικό σύστημα.**
- **Η αποδέσμευση ενεργητικού των επιχειρήσεων** μέσω μίας συνολικής επαναξιολόγησης – αναδιάρθρωσης των συγκεκριμένων εγγυημένων δανείων, προκειμένου να καταστεί εφικτή η χρηματοδότηση των επιχειρήσεων.

- Η μη υπαγωγή στις διατάξεις για την ποινικοποίηση των οφειλετών του Ελληνικού Δημοσίου, των οφειλών που προέρχονται από καταπτώσεις εγγυήσεων.
- Η ενεργή συμμετοχή του Ελληνικού Δημοσίου, στις διαδικασίες των νόμων εξυγίανσης, άρθρα 99 και 107, του Ν. 3588/2007, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 37, του Ν. 3458/2006.

Η υιοθέτηση των προαναφερόμενων προτάσεών μας είναι εφικτή, σύμφωνα με μία ουσιαστική αξιολόγηση της τρέχουσας συγκυρίας εφόσον, το Ελληνικό Δημόσιο αποφασίσει:

- ✓ Να αποδεχθεί ως αληθές και άμεσα επερχόμενο το γεγονός ότι, το σύνολο των εγγυήσεων του Ελληνικού Δημοσίου θα προστεθεί, μέσω των καταπτώσεων, στο δημόσιο χρέος. Η αποδοχή αυτής της προφανούς εξέλιξης θα συμβάλλει αποφασιστικά στην υιοθέτηση πρωτοβουλιών, εκ μέρους του οικονομικού επιτελείου, να «αγοράσουν» το χρέος αυτό από τις τράπεζες, μαζί με το ανεγγύητο από το Ελληνικό Δημόσιο τμήμα των δανείων και φυσικά μαζί με το ενεργητικό και τις εξασφαλίσεις που το συνοδεύει. Η εξαγορά αυτή, μπορεί να γίνει με τον σχεδιασμό ενός νέου, χρηματοπιστωτικού και ταυτόχρονα ασφαλιστικού προϊόντος, το οποίο: όσο αφορά στις τράπεζες θα είναι ένα ομολόγο διάρκειας τριάντα ετών και όσο αφορά στις επιχειρήσεις, ένα πιστωτικό και ταυτόχρονα ασφαλιστικό προϊόν. Πιστωτικό ως προς το επιτόκιο, που θα κληθούν να καταβάλλουν προς το Ελληνικό Δημόσιο και ασφαλιστικό, ως προς την αποπληρωμή του κεφαλαίου στη λήξη του ομολόγου. Η συνολική επιβάρυνση των επιχειρήσεων, (επιτόκιο και ασφάλιση του κεφαλαίου) δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να υπερβαίνει μία ετήσια χρηματοοικονομική επιβάρυνση της τάξεως του 5%, στη διάρκεια όλης της τριακονταετίας. Με τον τρόπο αυτό, χωρίς να υπάρξει επιπλέον επαύξηση του ύψους της εγγυητικής ευθύνης του Ελληνικού Δημοσίου για την κάλυψη των δανείων των επιχειρήσεων, θα υπάρξει ισχυρή διασφάλιση του εγγυητή, Ελληνικού Δημοσίου. Αναφορικά, τέλος, με την εφάπαξ «επιβάρυνση» του δημοσίου χρέους, λόγω της έκδοσης του προαναφερόμενου ομολόγου, πέραν της μεγάλης διάρκειας του ομολόγου αυτού (τριάντα έτη, αντί του αντίστοιχου κινδύνου της άμεσης καταπτώσεως του συνόλου των εγγυήσεων του Ελληνικού Δημοσίου, υπέρ των επιχειρήσεων) το οικονομικό επιτελείο, μπορεί βάσιμα να προβάλλει τον

ισχυρισμό, πως το κεφάλαιο του ομολόγου αυτού, στο βάθος της τριακονταετίας, θα καλυφθεί μέσω του ασφαλιστρου που θα καταβάλλουν οι επιχειρήσεις.

- ✓ Να διενεργείται διαχείριση του «εξαγορασθέντος» χαρτοφυλακίου, κατά τα οριζόμενα στο Ν. 2322/1995, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.
- ✓ Να ανατεθεί η διαδικαστική παρακολούθηση του συνόλου του εξαγορασθέντος χαρτοφυλακίου σε ένα πιστωτικό ίδρυμα, έναντι προμήθειας διαδικαστικής διαχείρισης και με την ταυτόχρονη δέσμευσή του να παρέχει πρόσβαση στις επιχειρήσεις αυτές σε νέο δανεισμό, φυσικά με τα συνήθη πιστωτικά κριτήρια.
- ✓ Οι επιχειρήσεις, οι οποίες έχουν οικονομικά προβλήματα αλλά είναι εφικτή η εξυγίανσή τους, να υπαχθούν στις διατάξεις των νόμων εξυγίανσης, με ενεργό και πρωτόβουλο ρόλο εκ μέρους του Ελληνικού Δημοσίου κατά τα προαναφερόμενα.
- ✓ Οι επιχειρήσεις που έχουν κλείσει, πτωχεύσει ή έχουν καταστεί ολοσχερώς αναξιόχρεες να εκκαθαρισθούν, χωρίς όμως οι φορείς τους και οι λοιποί εμπλεκόμενοι στις εγγυημένες από το Ελληνικό Δημόσιο συμβάσεις να υποστούν ποινικές κυρώσεις

Κύριε Υπουργέ,

Έχουμε την εντύπωση ότι, οι προτάσεις μας, οι οποίες εύκολα μπορεί να εμπλουτισθούν με πρόσθετα, θετικά – βελτιωτικά στοιχεία, μέσω της ανταλλαγής απόψεων και την διενέργεια ενός ειλικρινούς διαλόγου μεταξύ των εκπροσώπων των επιμελητηρίων και του οικονομικού επιτελείου, είναι τεκμηριωμένες, λογικές και κυρίως εθνικά συμφέρουσες, καλύπτουν τυπικά και αναλογικά τα συμφέροντα όλων των εμπλεκομένων πλευρών (Ελληνικού Δημοσίου, πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων) και μοιράζουν τα κόστη ανάλογα και με βάση τις αντικειμενικές δυνατότητες της κάθε πλευράς και κυρίως των επιπτώσεων, που αυτή θα υποστεί ένα η κατάσταση εξελιχθεί αρνητικά σύμφωνα με τα όσα εκτεταμένα προαναφέρθηκαν.

Εκ μέρους των επιμελητηρίων και για τη συζήτηση – εξειδίκευση – προώθηση των αξόνων – στόχων ορίστηκε τετραμελής επιτροπή από τους προέδρους των Επιμελητηρίων, Ηλείας, Καβάλας, Εύβοιας και Κιλκίς.

ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΚΑΒΑΛΑΣ |

Ευχαριστούμε εκ των προτέρων για την προσοχή σας και την κατανόησή σας, ευελπιστούμε σε μία άμεση, λόγω και της πειστικότητας των προβλημάτων, θετική ανταπόκρισή σας και παραμένουμε στη διάθεσή σας για κάθε διευκρίνιση ή πληροφορία.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΩΝ ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ ΤΩΝ ΟΠΟΙΩΝ ΟΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ
ΕΧΟΥΝ ΣΥΝΑΨΕΙ ΔΑΝΕΙΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΓΓΥΗΣΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ ΗΛΕΙΑΣ
ΑΓΓΕΛΟΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ ΚΑΒΑΛΑΣ
ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΣΑΤΣΟΥΛΗΣ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ ΕΥΒΟΙΑΣ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΙΜΩΣΗΣ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ ΚΙΛΚΙΣ
ΠΑΥΛΟΣ ΤΟΝΙΚΙΔΗΣ